

Övertro

Låt mig bjuda dig på ett skratt
Ett skratt på min bekostnad
Jag var ung och naiv;
trodde kärleken var allt

Jag drack, var drucken på kärlek,
den kroppsliga, och sjöng en sång
om framtidstro, tron på människans
godhet
Övertro

Godtrohet blev döden för min övertro
Bättra sig är svårt för en människa
Kärlek ligger nu med en snara om halsen
Samhörigheten är stolen under fötter som
hotar att dingla
Om samhörigheten går sin väg

Jag trodde när jag var ung att
det bara var att gå
Men kärlek kan vara manisk och
samsörigheten ett fängelse
Skammen blir ditt ok och vägen
till dörren blir för lång

Träd varsamt och lyssna till
dig själv
Den första rösten som talar
i ditt hjärta är oftast den
som inte behöver tid att tänka ut
lögner

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mika Boström med Poeter.se id #25233 innehar upphovsrätten